

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Nicolaev Ghenadie,
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciobanu Mihai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Ciobanu Mihai XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2015 – 30.03.2016;

Instanța de apel: 26.04.2014 – 11.05.2017;

Instanța de recurs: 01.08.2017 – 01.11.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 30 martie 2016, pronunțată în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciobanu Mihai a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani și 5 luni închisoare și 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, lui Ciobanu Mihai i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Ciobanu Mihai pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că la 19 martie 2014, Ciobanu Mihai, aflându-se la volanul automobilului de modelul „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, împreună cu alte persoane în privința cărora materialele sunt disjuncte într-o procedură separată, aproximativ la ora 23.45,

deplasându-se în direcția satului XXXXX, raionul XXXXX, la marginea satului i-au întâlnit pe XXXXX și minora XXXXX, născută la XXXXX, care se deplasau pe jos.

În continuare, el împreună cu alte persoane în privința cărora materialele sunt disjuncte într-o procedură separată, cu care erau în înțelegere prealabilă, intenționat având un scop unic de a le răpi pe XXXXX și XXXXX, a oprit automobilul, după care persoanele în privința cărora materialele sunt disjuncte într-o procedură separată, au coborât, blocând calea celor două fete și intenționat, le-au capturat pe ultimele, apoi cu forța le-au urcat în automobil.

În circumstanțe independente de voința lor, XXXXX a reușit să părăsească salonul automobilului, iar una din persoanele în privința cărora materialele sunt disjuncte într-o procedură separată, a reținut-o în automobil pe XXXXX împotriva voinței ei, după care toți cu automobilul enunțat, condus de către Ciobanu Mihai, s-au întors, deplasându-se în direcția or. Rîșcani.

Astfel, fiind reținută, minora XXXXX, a fost transportată de la locul inițial de capturare, la domiciliul cet. Bojii Dumitru, din satul Borosenii Noi, raionul Rîșcani, unde, contrar voinței ei, a fost reținută până în dimineața zilei de 20 martie 2014.

Tot el, la 20 martie 2014, aproximativ la orele 03.00, aflându-se într-o odaie a locuinței cet. Bojii Dumitru, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza a fost disjunctă într-o procedură separată, unde se afla după răpire și minora XXXXX, născută la XXXXX, știind cu certitudine vârsta acesteia, intenționat, acționând în comun, în scopul satisfacerii poftelor sexuale, amenințând-o pe XXXXX cu răfuială fizică, a târât-o în altă odaie, unde folosind forța fizică, a doborât-o pe un pat, după care, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința, a dezbrăcat-o de haine și a întreținut cu ea un raport sexual forțat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Edineț, Plîngău Alexandru, care contestă sentința instanței de fond pe motivul blândeții pedepsei aplicate inculpatului Ciobanu Mihai, solicitând admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b), c) și art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal - 6 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal - 6 închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul a-i stabili pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în mod obiectiv de prevederile art. 75 Cod penal;

- potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei,

instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- inculpatul recunoscând vina și fiindu-i admisă cererea sa de examinare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiază de reducerea cu o treime din maximul și minimumul pedepselor prevăzute de articolele incriminate;

- la individualizarea pedepsei în privința lui Ciobanu Mihai prima instanță a motivat, precum că faptele comise de inculpat prezintă un pericol social, care poate fi evitat numai prin numirea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, pedeapsa urmând a fi stabilită cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Instanța totodată a ajuns la concluzia că în cazul dat există circumstanțe importante care permit condamnarea cu suspendarea pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, motivând că inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, regretă de faptele comise, prejudiciul moral și material fiind recuperat. Instanța la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal a motivat această soluție prin faptul, că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a contribuit la stabilirea adevărului, astfel scopul legii penale fiind atins și fără izolarea inculpatului de societate;

- prima instanță, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în privința lui Ciobanu Mihai, s-a bazat pe materialul caracterizant al inculpatului, precum și pe faptul că el a recunoscut vinovăția, totodată ignorând circumstanțele comiterii de către acesta a infracțiunilor incriminate;

- instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul a comis două infracțiuni, care reieșind din prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal se consideră infracțiuni grave. Instanța nu s-a expus în sentință nici asupra faptului că inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave cu bună-știință în privința unui minor;

- instanța de judecată la individualizarea pedepsei a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă la limita minimă reieșind din prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanța în sentință nu a motivat din care considerente a ajuns la limita minimă de stabilire a pedepselor. Faptul că în privința lui Ciobanu Mihai în materialul caracterizant lipsesc careva date compromițătoare și că a recunoscut vinovăția nu constituie un temei pentru a-i fi aplicate pedeapsa la limita minimă a pedepsei prevăzute de lege, pentru comiterea a două infracțiuni grave în privința unui minor;

- reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, Ciobanu Mihai la momentul răpirii minorei XXXXX și a lui XXXXX se afla la volanul automobilului cu care au fost răpite părțile vătămate. Cunoscând despre faptul că au fost răpite nu a întreprins careva măsuri în vederea eliberării acestora de către coautorii infracțiunii, însă totodată își continua activitatea sa criminală, transportând

partea vătămată Cecan Irina la domiciliul lui Bojii Dumitru, unde ultima a fost privată în continuare de libertate și violată;

- în instanța de judecată inculpatul Ciobanu Mihai a declarat, că nu a aplicat forța fizică la momentul când a întreținut raport sexual cu minora XXXXX la domiciliul lui Bojii Dumitru și își dădea seama că ultima este minoră. Totodată a declarat, că a impus-o pe partea vătămată XXXXX să întrețină cu el un raport sexual în schimbul de a o elibera din captivitate, nelăsându-i minorei XXXXX careva șanse. Astfel din aceste circumstanțe reiese, că Ciobanu Mihai contrar voinței părții vătămate a întreținut cu ultima un raport sexual. Mai mult, după întreținerea raportului sexual respectiv, inculpatul conștientizând că minora XXXXX este răpită nu a întreprins careva măsuri pentru eliberarea acesteia, lăsând-o la domiciliul lui Bojii Dumitru, unde a fost violată și de restul coautorilor la infracțiune;

- prin stabilirea pedepsei în limita minimă din mărimea pedepsei prevăzute de articolele incriminate, instanța nu s-a expus în privința faptului că au fost comise două infracțiuni grave în privința unei persoane minore, precum și de faptul că răpirea a fost comisă în privința a două persoane;

- instanța nu a ținut cont și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, care stabilește, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- în cazul de față prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate în privința lui Ciobanu Mihai, nicidecum nu a fost atins scopul legii penale prevăzute de art. 61 Cod penal, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- astfel aplicarea unei pedepse non privative de libertate, pentru acțiunile săvârșite de către Ciobanu Mihai, ar condiționa pierderea încrederii în justiție atât din partea părții vătămate, cât și din partea societății, din considerentul că inculpatul răpind două persoane dintre care una minoră și întreținând cu ultima un raport sexual forțat, pentru care i-a fost aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, ar defăima imaginea justiției în societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Ciobanu Mihai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b), c), art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa:

În baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – 3 ani 5 luni închisoare;

În baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal 4 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ciobanu Mihai și încadrat juridic corect acțiunile lui în baza prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b), c) și art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Totodată instanța de apel a menționat, că în privința inculpatului prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptei infracționale comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel existând temeiul legal pentru casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptul, că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

A mai specificat instanța de apel că pedeapsa stabilită inculpatului nu este echitabilă faptei comise, iar prima instanță nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, deoarece inculpatul prin infracțiunile săvârșite a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - inviolabilitatea și libertatea sexuală a persoanei minore, precum și libertatea părții vătămate minore.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul Ciobanu Mihai a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate și a recuperat părții vătămate prejudiciul cauzat, infracțiunile săvârșite și reținute în sarcina lui Ciobanu Mihai prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b), c) și art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal în conformitate cu prevederile art. 16 Cod penal se califică ca fiind grave, fiind comise în privința unei persoane minore care a fost privată de libertate și supusă acțiunilor de viol de către inculpatul Ciobanu Mihai, circumstanțe de care prima instanță nu a ținut cont la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Ciobanu Mihai.

Astfel, având în vedere aceste circumstanțe, precum și faptul, că inculpatul Ciobanu Mihai s-a eschivat de la prezentare în instanța de apel și prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2016 în privința inculpatului a fost dispusă înlocuirea măsura preventivă din obligare de a nu părăsi țara cu arestarea preventivă pe termen de 30 zile, inculpatul fiind reținut la data de 22 decembrie 2016, instanța de apel a conchis, că inculpatul Ciobanu Mihai nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a remarcat, că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta prejudiciabilă încă de la momentul descoperirii ei.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, or, corectarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de libertate, din care considerente apelul declarat este fondat.

La acest capitol instanța de apel a remarcat, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele stabilite ale cauzei penale, instanța de apel a considerat că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o echitabilă faptelor infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

A mai reținut instanța de apel că în cauză a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel instanța a luat în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la stabilirea pedepsei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciobanu Mihai, declarând recurs la 07 iulie 2017 prin intermediul oficiului poștal, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră;
- la emiterea deciziei nu s-a luat în considerație că Ciobanu Mihai este pentru prima dată atras la răspundere penală, pozitiv se caracterizează la locul de domiciliu, în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată el pe deplin a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor, a contribuit activ la

descoperirea infracțiunii și la identificarea infractorilor, a recuperat integral prejudiciul material cauzat, partea vătămată XXXXX și reprezentantul ei în ședința de judecată au declarat că nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de Ciobanu Mihai;

- pedeapsa stabilită de prima instanță, a fost aplicată în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal în limitele fixate de Partea specială a Codului penal;

- corectarea și educarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuate și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul atestă că art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoarea de la 5 la 12 ani, iar conform art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani.

În continuare Colegiul penal constată că, examinarea cauzei și pronunțarea sentinței a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală respectiv urmează de menționat că potrivit normei citate și anume la alin. 8) „*inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să*

se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ...”.

Instanța de apel, casând sentința primei instanțe în latura penală, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, de 3 ani și 5 luni ani închisoare, iar în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la fel cu aplicarea art. 364/1 Cod de procedură penală, 4 ani, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal reține că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a menționat faptul, că prin infracțiunile săvârșite inculpatul a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală – inviolabilitatea și libertatea sexuală a persoanei minore, precum și libertatea părții vătămate minore, iar infracțiunile săvârșite de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 16 Cod penal se califică ca fiind grave, fiind comise în privința unei persoane minore care a fost privată de libertate și supusă acțiunilor de viol de către inculpatul Ciobanu Mihai.

Totodată, instanța de apel corect a reținut faptul, că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece acesta s-a eschivat de la prezentare în instanța de apel și prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2016 măsura preventivă din obligare de a nu părăsi țara a fost înlocuită cu arestare preventivă pe un termen de 30 zile.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată, că argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece concluzia instanței de apel privind individualizarea pedepsei inculpatului este una corectă, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevăzute de legea penală cu respectarea respectate exigențelor legii.

Mai mult ca atât, Colegiul penal subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei,

ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei, prin urmare, argumentele recursului potrivit cărora inculpatul urma să beneficieze de reducerea pedepsei la limita minimă, sau aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu pot să determine pronunțarea unei soluții privind admiterea recursului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciobanu Mihai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, în cauza penală în privința lui **Ciobanu Mihai XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir